

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

*Εν Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδακῇ γρ. γρ. 12.
Ἡ συνάρομῃ εἶναι προκλητικῶς ἰσηρίας ἢ κατ' ἐξουσίαν
εἰς δύο ἰσῶς ἔδωται.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΠΟΥΡΟΓΑΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

*Εν ἑδρ. Μουσῶν ἀρ. 6.

*Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λειπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 28 Ὀκτωβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΙ : Ναυτικά. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Φιλολογικῶν παραδόξων συναγωγή. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΑΧΟΙ : Σύγχρονοι ἐπιφανεῖς Ἕλληνες Α'. Καρίλαος Τρικούπης. — Ὁ ἐν Ῥωμῶνι μισσηλιανισμὸς, ὑπὸ Παναγιώτου Πανῶ. — Οἱ ἀλλοφοραγῶντες ἐν τῷ Βορείῳ Πόλῳ (συνέχεια). — Τὰ δύο ρόδα (ποίημα) ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη. — Ἐλα ξανθὴ (ποίημα) ὑπὸ Χ. — Ὁ συνταγματάρχης, ἀμερικανικὸν διήγημα (συνέχεια).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως βιογραφικῶν συγχρόνων ἀπεφανῶν Ἑλλήνων.

Τὸ καινοφανὲς τοῦτο παρ' ἡμῖν, ἀλλαγὸν εἶναι συνθέστατον, διὰ πολλοὺς δὲ λόγους ἢ βιογραφία ζῶντος ἀνθρώπου κρίνεται προτιμότερα τῆς μετὰ θάνατον, ὅτε ἢ μὲν καταφορὰ θεωρεῖται ἀνίερως, ὁ δ' ἐπαινος ὑποπτος, ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ «ὁ ἀποθανὼν δεδικαιώται».

Μεταξὺ ζώντων ἢ συζήτησις εἶναι ἐλευθέρα, ἢ δ' εὔρεσις τῆς ἀληθείας εὐχερστερα.

Τὰς διαφόρους βιογραφίας — πολιτευτῶν, ἐπιστημῶν, φιλολόγων, στρατιωτικῶν, ποιητῶν καὶ ἐν γένει ἐπιφανῶν ἀνδρῶν — ἀνεθέσαμεν εἰς γνωριμωτάτους τῶν βιογραφουμένων, ὅπως ποικίλλονται αὐταὶ καὶ δι' ἀνεκδότων ἐκ τε τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτῶν βίου εἰλημμένων.

Διὰ λόγους εὐλήπτους ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς βιογραφίας τοῦ κ. **Χαριλάου Τρικούπη**, καταχωρίζοντες εὐθὺς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τὴν τοῦ κ. **Θεοδώρου Δηλεγεάννη**.

Τὰς λοιπὰς βιογραφίας θέλομεν καταχωρῆσαι κατὰ τὴν τάξιν τῆς πρὸς ἡμᾶς παραδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν κκ. συνεργατῶν, καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διακρίσεως.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ἐὸ γενόμενος ἰσχυρῶς πάταγος ὑπὸ τινῶν φύλλων τῆς πρωτευούσης περὶ ναυτικῶν παρασκευῶν, ἢ ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν καλινδρομικῆς αἰνῆσις ἀπὸ τῆς Ἑσπερίας εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Ἑσπερίαν ναυτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ξένων ναυπηγῶν, πρὸς μελέτην τοῦ προσφορωτέρου σχεδίου πρὸς κατασκευὴν πλοίων

θωρηκτῶν ἔδει, νὰ ἐγείρωσι τὸ διαφέρον τοῦ τόπου, καὶ νὰ ἀναγκάσωσι τοὺς δυναμένους νὰ ἐπερωτῶσιν, ἐὰν πράγματι σπουδαίως ὁ τόπος σκέπτεται περὶ κατασκευῆς στόλου ἢ μόνον περὶ τῆς Κίχλης καὶ Ἀηθῶνος τῶν ἀποστελωνίδων προέκειτο εὐστοχῶς παρ' ἡμῖν ἐπικρατεῖ ἀπάθεια περὶ τῶν σπουδαίων. Καὶ ἐὰν ποτε κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προβολογισμοῦ γίνῃ τις λόγος, δύο ἢ τρεῖς λέξεις τῶν ἀπευθύνων ἀρκουσιν, ὅπως καθυστερῶσι τὸν τόπον δι' ἐν τοῖς ἀλλοῖς ἔτος.

*Ἄλλοι ὅμως, ἀλλαχοῦ, προκειμένου περὶ ζητημάτων ὑψίστης σημασίας, ὡς τὸ τῶν ναυτικῶν, ἄλλως πως σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦσι. Δὲν περιορίζονται εἰς τὴν πανσοφίαν τῶν ἰδουμένων τὰ τοῦ κράτους, συμβάλλεται ἕκαστος πᾶν ὅ,τι φρονεῖ, εἰς τὴν συντελεσθῆναι εἰς τὴν τελειότητα ἐπιχειρησεώς τινος ἐθνικῆς.

Καὶ οἱ ἴταλοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς μὲ ἡμᾶς διατελοῦντες περιστάσεις, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως, ὡς ζήτημα πολιτικῆς ὑπάρξεως προέβητο τὴν κατὰ θάλασσαν παρασκευὴν. Δὲν περιορίσθησαν ὅμως εἰς τὴν ναυτικὴν πανδαημοσύνην ὄλων τινῶν, οὐδὲ παρεκώλυσαν αἱ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν συζητήσεις περὶ ναυτικῶν, ἀνδρας ἐντριβεῖς περὶ τὰ τοιαῦτα νὰ ἐπέλθωσι διὰ τοῦ τύπου διαφωτισταὶ ἐν πολλοῖς τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους αὐτῶν. Ἐκ τῶν πολλῶν δημοσιευμάτων περὶ ναυτικοῦ τῆς Ἰταλίας λαμβάνομεν ἐν τῷ τοῦ κ. Paolo Coltrau ἐν τῇ Rivista maritima δημοσιευθέν. Ὁ ἀρθρογράφος ἐν αὐτῷ ἐκφέρει τὴν γνώμην του περὶ τοῦ «ὁποῖόν τι θέον νὰ ἢ τὸ ναυτικὸν τῆς Ἰταλίας». Ἐπειδὴ πολλὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων εὐαρμостоῦσι καὶ παρ' ἡμῖν ἅτε τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς, ὡς εἴπομεν, φυσικὰς ἀνάγκας μὲ ἡμᾶς διατελοῦσιν, ἐνομίσαμεν εἰς τὴν θὰ παρείχομεν περὶ τῶν ἀναγνώστων τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἐβδομάδος» μεταφέροντες τὰ σπουδαιότερα δι' ἡμᾶς μέρη τοῦ ἀρθρου τοῦτου εἰς τὰς σελίδας τῆς.

Maris imperium obtinendum

Ἐπρῶτος ὄρος ὑπάρξεως, διὰ τὴν μέλτουςαν ἰταλικὴν μοναρχίαν, ἔλεγεν ὁ Α' Ναπολέων, ἔσται νὰ καταστήθῃ ναυτικὴ δύναμις ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰ παράλια τῆς καὶ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἰταλικῶν νήσων.

Θέον νὰ ἐχόμεθα τῆς θαλάσσης.

Δενεῖμεθα δυστυχῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐν ἡκαὶ ἢ Γερμανία θέσει. Ἡ Γερμανία ἐνέτει 1870 ἐμφράξασα διὰ τορπιλλῶν τὰ στόμια τῶν ποταμῶν τῆς, σθέσασα τοὺς φάρους αὐτῆς καὶ ἀπελοῦσα τοὺς σημαντήρας κατεδίκασεν εἰς ἀπραξίαν τὸν γαλλικὸν στόλον.

Παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Πελασγῶν καὶ τοῦ Αἰνείου, τὰ παράλια μας τὰ βαπτίζόμενα ἐν βαθεῖ καὶ ἡρέμῳ πελάγει, εἰσι προσιτὰ τῷ κρατοῦντι τῆς θαλάσσης.

Αἱ κυριώτεροι ἡμῶν ὁδοὶ εἰσι κατ' ἐξοχὴν θαλάσσιοι. Ἐὰν μᾶς πολιορκήσωσι κατὰ θάλασσαν, ἐὰν μᾶς διακόψωσι τὴν κατὰ θάλασσαν συγκοινωνίαν, ἢ μᾶς ἀπειλήσωσιν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀπόλλυμεν τὸ ἡμισυ τῶν πρὸς πόλεμον ἀναγκαίων δυνάμεων ἡμῶν.

Τίς δὲ δὲν γνωρίζει σήμερον ὅτι ἡ νίκη εἶνε εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ κατορθώσῃ νὰ συγ-

κεντρώσῃ ταχύτερον τὰς μοιραρχίας του εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ του; Κινήσεις, δι' ἅς ἑκατοστῶδες συρμῶν (train) ἀπαιτοῦνται, συνεπιφέρουσι καὶ ἐπιβραδύνουσι πολυῶρους καὶ ἀνυπολογιστοὺς, ὅταν δὲν διατίθωνται πολλαὶ γραμμαὶ σιδηροδρομικαί. Τίς δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἡ ταχέια αὐτῆ συγκεντρώσις τῶν δυνάμεων ἡμῶν ἀνευ στόλου ἐπὶ τοῦ κυρίως θεάτρου τοῦ πολέμου εἶναι ἐπισηφελῆς; Τίς δὲν ἐνθυμεῖται, ὅτι κατὰ τὸ 1859 ἀνοικτῶν οὐσῶν τοῖς Γάλλοις πασῶν τῶν διόδων τῶν Ἀλπεων, ἐδέησεν ἑκατὸν χιλιάδες αὐτῶν νὰ ἔλθωσι διὰ θαλάσσης ἵνα συγκεντρωθῶσιν ἐν καιρῷ; Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ Χιλή δὲν θὰ ἐνίκα τόσον εὐχερῶς τὸ Περού, ἐὰν ἐστρεφετο τῆς κατὰ θάλασσαν συγκοινωνίας; Σὺν πᾶσι δὲ τούτοις ἐὰν τις ἀναλογισθῇ καὶ τὸν τρόπον, ὃν ἐμπνεῖ τοῖς Ἀγγλοῖς, τὸ δυνατόν τῆς ἀποβιβάσεως ξένων στρατευμάτων εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, θὰ συνομολογήσῃ πάντως μεθ' ἡμῶν ὅτι δὲν πρέπει τὴν Γερμανίαν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει.

Ἡ Γερμανία εἶνε οὕτως εἰπεῖν κράτος μεσόγειον. Τὰ παράλια τῆς εἰσὶν ἀπρόσιτα, μεμακρυσμένα τῶν στρατηγικῶν ὁδῶν· ἂν δὲν εἶχε δὲ νὰ προστατήσῃ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς ἐμπόριον καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ γήνητρόν τῆς εἰς χώρας μεμακρυσμένας, ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ τὰ ἐξοδα στόλου. Ἡ Αὐστρία καὶ ἀνευ στόλου εἶνε πάντοτε μεγάλη δύναμις ἢ Ῥωσσία ἐπίσης. Καὶ αὐτὴ ἢ Γαλλία, ὑπὸ ἐποψιν ἀμυντικῆν, εἶνε μεγάλη δύναμις καὶ ἐν ἢ περιπτώσει ὁ τρομερὸς αὐτῆς στόλος κατεδικάζετο εἰς ἀπραξίαν.

Ἄλλ' ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ὑπὸ συνθήκας ὄλιγως διαφόρους. Ἡ πρωτεύουσα μας εὐρίσκειται εἰς ἀπόστασιν δύο σταθμῶν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Ἐπ' ἐκάστου σημείου τῆς παραλίας δυνάμεθα νὰ διχοτομηθῶμεν, καὶ ἐκ τοῦ πελάγους σῶμα στρατοῦ δύναται νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν πλευρῶν μας ἢ ἐπὶ τὸ κέντρον τῶν ἐνεργειῶν μας ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Πά. Πάντες γινώσκουσιν, ὅτι τὰ πλοῖα τοῦ λόρδου Redney Smith ἠμπόδισαν τὸν Ναπολέοντα τοῦ νὰ κατακτήσῃ τὴν Παλαιστίνην καὶ ὅτι τοῖς Πρώσοις, πολιορκουσί τὴν Düppel, ὁ δανικὸς μηνύτωρ Rolf Krake προῦξένησε σοβαρὰν ἀμηχανίαν. Ἐὰν ὁ στόλος μας μὲν ἀπρακτος, θὰ χρειασθῶμεν ἰσως τὸ διπλοῦν τῶν δυνάμεων μας πρὸς ὑπεράσπισιν, καὶ πάλιν θὰ εἴμεθα ἐκτεθειμένοι εἰς βεβαίαν ἧτταν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς θὰ ἐκτεθῶσιν αἱ νῆσοι, οἱ λιμένες καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἢ μῶν ναυτικόν.

Δὲν πρέπει τις νὰ ἐλπίζῃ ὅτι σώματα

στρατού εκ 10, 20 και 30 χιλιάδων ανδρών, δισκορπισμένα εδω και εκει, δύνανται να προλάβωσιν εγκαίρως και εμποδίσωσιν την ολίγας ώρας απαιτούσαν αποβίβασιν. Δέν πρέπει επίσης να έρειδώμεθα επί των άμυντικών μέσων, άτίνα εισί αναγκαία να χρησιμοποιώσιν ως βάσεις τού στόλου μας και καταφύγιον εν καιρή ανάγκης, η έπως εμποδίσωσιν τόν έχθρον να κατάσχη εύκόλως σημεία τινά έχοντα εξαίρετικήν σημασίαν. Και εάν πάλιν διαπανθήσωμεν εξακοντάδα εκατομμυρίων, όπως όχυρώσωμεν την Spezzia και θέσωμεν άλλα τόσα ναύκλαστρα εις Βάδο, Γένουαν κλ., θα ύπολειφθώσι πολλαί χιλιάδες χιλιομέτρων προσιταί τφ βουλομένφ να αποβιβάσθη έχθρφ. Εάν δέν έχωμεν καλώς όργανωμένην ύπηρεσίαν προσκόπων ταχέων και πλοίων πολεμικών, ισχυρών, μετά τορπιλλοφόρων έν καταστάσει να καταβάλωσι τόν έχθρικόν στόλον, η να φθάσωσιν άμα πλησιάζοντα ταίς άκταις τα έχθρικά πλοία, θα έλθωσι να ύπονομήσωσι τούς σιδηροδρόμους μας τούς παραλίους, θα κανονιολογήσωσι τας πόλεις και τά ναυπηγεία μας, θα γίνωσι κύριοι των έμπορικων μας πλοίων, θα διακόψωσι την συγκοινωνίαν μετά των νήσων μας και θα βομβολοήσωσιν άνευ ουδένοδς κινδύνου τας πόλεις μας, ως την Γένουαν, ην και θα έχωμεν ώχυρωμένην. Δέν λέγω δε ύπεροβλήν λέγων άνευ ουδένοδς κινδύνου. Διότι αι βομβολοήσεις του Caffao και άλλα άπέδειξαν, ότι πλοία παρουσιάζοντα σκοπιαν σχετικά μικράν και μεγάλην εύκινυσίαν δύνανται να σφαιροβολώσιν ήμέρας και νυκτός θέσιν τινά κρατούμενα εις απόστασιν τοιαύτην, ώστε τφ πυρ των παρακτίων φρουρίων να η άδραβείς.

Άλλά δέν έχωμεν τά μέσα, διότι έμμεθα πτωχοί και αι μεγάλαι δυνάμεις αι ναυτικάι, άφιερούσαι 200, 250 και 300 εκατομμύρια κατ' έτος δια τφ ναυτικόν αυτών, θα μάς θραύσωσι πάντοτε δια των εκατομμυρίων αυτών. Προτιμότερον λοιπόν εινε να ισχυροποιήσωμεν τας κατά ξηράν δυνάμεις ήμών, τφ δε ναυτικόν ήμων ν' αφήσωμεν ως έχει τανύν, η να περιορισθώμεν εις τφ παρασκευάζειν αυτό βραδέως και βαθμηδόν εις λαμπρόν αλλά μεμακρυσμένον μέλλον;

Όχι! δέν δυνάμεθα άνευ κινδύνου ν' άπόσχωμεν τής θαλάσσης. Και εάν ό έχθρός ήθελε φανή με άποβατικόν τι σώμα εις Βάδο επί τής Τοσκανικής παραλίας, θα επηρχόμεθα κατά του μεταγωγικού του στόλου ίσως βραδέως, ίσως ολίγαριθμοι, έν πάση περιπτώσει μετά φόβου άποτυχίας, δέν θα έδισταζόμεν όμως να θυσιάσωμεν τφ εν μετά τφ άλλο των βαρέων μας θωρηκτών και θα επειρώμεθα να διαρρήξωμεν τόν συνοδευόντα τά μεταγωγικά στόλον δια να εμποδίσωμεν την αποβίβασιν των πολεμοφοδίων, άν ούχι των μαχητών.

Θά επιτύχωμεν, και η ού; Ό μεταγωγικός στόλος του έχθρου η θα λάβη την τύχην τής Invicibile armada η θα διασκορπισθη μετά την αποβίβασιν των μα-

χητών, ως έγινετο έν Αιγύπτφ υπό Ναπολέοντος. Και εάν μετά την πρώτην ταύτην συμπλοκήν μείνωμεν άνευ στόλου ένώπιον έχθρου, όστις θα έχη ισχυράν εφεδραίαν να διαθήσθ, πώς θα ύπερασπίσωμεν έαυτούς έναντίον δευτέρας ναυτικής επίδρομης;

Τφ να άπειληθώσι τά παράλια δοκιμασίαν, εις ην του λοιπού θα είμεθα εκτεθειμένοι, παραδέχομαι. Άλλ' επίδρομήν συγγρόνωσιν κατά ξηράν και θαλάσσαν εις Τοσκάνην η επί τής Ρωμαίκης παραλίας, ούχι. Διότι τοιαύται άπόπειραι, όπως άπέδειξαν οι Mezzacapo και άλλοι, έχουσιν ολέθριον αποτέλεσμα επί των συνεπειών του πολέμου. Όσον πολυάριθμοι και άν ώσιν οι έχθροί μας όφείλωσι να διελθώσι δια των στενοπορίων των Άλπεων, δέν θα φθάσωσι δε μέχρι τής κοιλάδος του Πά, χωρίς ό στρατός μας να δυνηθη να τούς αντιμετώπιση. Άλλ' εάν η θαλάσσα και αι όδοι τής παραλίας εινε άνευ άμύνης, και εάν στόλος μεταγωγικών μετά 60,000 άνδρων άποπλεύσας έσπέρας εκ Τουλώνης η Νικαίας ήδύνατο να φθάσθ άμα τφ έφ χωρίς να σημανηθ ύπό τινος, είτε εις Βάδο είτε επί τής τοσκανικής παραλίας και αποβιβάσθ επί τινας ώρας σώμα στρατού, τά πράγματα τότε θα ήλλασον θέσιν και θα μετενοούμεν βραδύτερον διατί να μη ακούσωμεν σοφός συμβουλός, ότι πρέπει να δώσωμεν 20 εκατομμύρια κατ' έτος επί πλέον δια τφ ναυτικόν και άν τουτο έπρόκειτο να μάς έλαττώσθ τόν στρατόν κατά δύο σώματα.

Έπαναλαμβάνω λοιπόν δια λόγους εύλήπτους άμύνης η μάλλον σωτηρίας, ότι πρέπει να έχώμεθα τής θαλάσσης με πασαν θυσίαν.

Μη λησμονώμεν ότι πολεμικά τινες άπόπειραι επί των παραλίων δύνανται να εμποδισθώσι δια μέσων άμυντικών σχετικώς μικρών και μικράς δεομένων δαπάνης, και βεβαίως δέν θα τολμήσθ έχθρός να διακινδυνεύσθ μακράν σειράν όπλαταγωγών μήτε να πειραθθ να σφαιροβολήσθ μεθ' ενός η δύο πλοίων παραλίον τινά πόλιν, η να καταστρέψθ σιδηροδρομικήν τινά γραμμήν, γνωρίζων ότι αι άκται επίτηρουνται η ότι τορπιλλοβόλα η ταχεία καταδρομικά και ίσως και μοίρα τας των βαρέων μας θωρηκτών επίσειθ αιφνιδίως κατ' αυτού.

Τφ παρελθόν έτος τφ μικρόν τής Ελλάδος κράτος ένέβαλεν εις σκέψεις την Τουρκίαν δι' αγοράς αυτούσχεδίου στόλου 37 τορπιλλοβόλων.

Τά καταδρομικά και τά τορπιλλοβόλα, οι δύο τύποι οι υπό του ναυάρχου Saint Bon πρό 8 ετών προτάθεντες, εισί τά όπλα των πτωχών έναντίον των ισχυρών πλουσίων.

1. Βεβαίως δέν έννοει καταδρομικά ως τόν Ν. Μισούλην, έχοντα ταχύτητα 11 μιλίων ούτε ως τή Ψαρά, έχοντα 10.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ίδου λοιπόν έγινετο και η έναγωνίως άναμενομένη έναρξις τής δ' συνόδου τής Θ' μακραίωναο περιόδου ο κληρός ήγαγεν, η ρίς των ψαλτών έμειψε, τφ διατάγμα άνεγνώσθη και τά άσύντακτα εισέτι πλήθη άνεχώρησαν. Η άλογος αύτη σύνοδος έχει τφ πλεονέκτημα ότι μάς απαλλάσσει τής τσορύτον συγκινούσης τόν ελληνικόν λαόν άπαντήσας εις τόν βασιλικόν λόγον — άειδήλου άποδείξεως των έν τή ελληνική διανοία έρριζωμένων συνταγματικών θεωριών! — έκτός άν και η Βουλή μιμουμένη την Έβδομάδα συντάξθ άπάντησιν άνευ έρωτήσεως.

Άλλως τε τίς η ανάγκη λόγου; Αί φιλικαί του κράτους ήμων προς τά λοιπά έμορά τε και μη έθνη εινε πασίγνωστος, η πρόοδος του έθνους μας εινε καταφανής, κατά τόν ώρατον δε έν τφ «Ρωμηφ» στίχον φίλου ποιητού «ου θα τφ σπρώξθ η πρόδοικάνειας δέν γνωρίζει.»

Και έν διασκευαστικώτατον. Έν τφ «Αϊώνι» τής 17 τρ. μ. καταχωρίσθη άλληλογραφία τας εκ Θεσσαλονικής ήτις λυπούμεθα ότι — ως εκ τής κακής εξεως του μη άναγινώσκειν συνήθως τας έν ταίς εφημερίσιν άλληλογραφίας — παρήλθεν άπαρατήρητος.

Οι έν Θεσσαλονική Βουλγαρόπαιδες, λέγει ο ανταποκριτής, πάντες έχουσι «ερατιωτικόν παράστημα, όπερ συνδυαζόμενον προς την σωματικήν αυτών εύεξίαν, ην μαρτυρεί κατά τφ πλείστον τφ ροδόχρουν των προσώπων αυτών, και προς την εύπρεπή περιβολήν, ην φέρουσι, προξενεί τούς πσσι λαμπράν έντύπωσιν». Συγκρίνει δε τούτους ο φιλόπατρις άνήρ προς τούς Έλληνόπαιδας προσθέτει: «Όδηγούνται ένίοτε εις περίπατον και οι ήμέτεροι μαθηταί, άλλ' έκτός τής άταξίας, μεθ' ης ούτοι βαίνουσιν, έχουσιν και την περιβολήν άηδή, διότι έκτός ολίγων φραγκοφορημένων, οι λοιποί είναι η βρακοφόροι η άντεροφόροι, οι πλείστοι δ' αυτών βακένδυτοι και οι πάντες σχεδόν καχεκτικοί και χλωμοί, όπερ χρόμα άς πιστεύωμεν, ότι προσκτάνται ούτοι έν εκ τίνος νομίζετε; εκ τής πολλής, ίνα μη είπω άποκλειστικής, αυτών άσχολίας περι τούς γραμματικούς και συντακτικούς κανόνας του κ. Κόντου.»

Όστε και δια την διατυμπαζομένην άκμην ήθελεν των Βουλγαρών και δια την έκπτώσιν του Έλληνισμού πταίει, κατά τόν χαριέστατον ανταποκριτήν, ο γραμματικός Κόντος, ο μόνος ειδικός άνήρ, δν άπέκτησεν η σύγχρονος Ελλάς, ο μη συντάσσων γραμματικάς και κατηχήσεις και δράματα και ιστορίας συγγρόνων, άλλά περιοριζόμενος εις την άπαράμιλλον εκείνην γραμματικήν ειδικότητα, δι' ης τσοσυτόν ρικνώς επάταξε και πατάσσει την ολεθρίαν ήμιμαθειαν, εξ ης προέκυψεν όμως λογίων, ών τά χειρόγραφα διορθούσιν οι τυπογράφοι!

Τφ παραδοξον δε εινε ότι, κατά την έσχάτως γενομένην έναρξιν των μαθημάτων του κ. Κόντου, καθ' ην άπηγγέλθη υπό του σοφού άνδρος λαμπρά «εισαγωγή

εις την ιστορίαν τής ελληνικής φιλολογίας» τφ φρενητιώδως χειροκροτούν άπειράριθμον άκροατήριον του έζήτει «γραμματικήν!» υπό τας έντυπώσεις δε τής άνταποκρίσεως έπισκοπήσαντες αυτό, μετ' εκπλήξεως είδομεν ότι συνέκειτο εξ άνθρώπων έχόντων «ερατιωτικόν παράστημα, όπερ συνδυαζόμενον προς την σωματικήν αυτών εύεξίαν, ην έμαρτύροι κατά τφ πλείστον τφ ροδόχρουν των προσώπων αυτών, και προς την εύπρεπή περιβολήν, ην έφερον, έπροξενεί τούς πσσι λαμπράν έντύπωσιν».

Μεταξύ του άκροατηρίου καιτοι επιμόνως ήρευθήσασμεν ουδένα εύρομεν Βοβλήγαρον, διεκρίναμεν δε μόνον καλοβρεμμένους τινάς συνεργάτας μας.

Άλλά τί άπλοι πού είμεθα, να γράφωμεν τόσα και να μη παρατηρήσωμεν έν τή ανταποκρίσει και τά εξής «τής ένταύθα ελληνικής παιδείας προϊστάται από τινων έτών κακή τή μοίρα ο γυμνασιάρχης κ. Αντώνιος Οικονόμος . . . » Ίδου λοιπόν η άφορητή των φιλιππικών άνευ τής προς τόν κ. Οικονόμον, μαθητήν και θαυμαστήν του κ. Κόντου, προσωπικής άποδοξ έμπάθειας, και ο Βουλγαρισμός θα έμεινεν άνευ ύμνων και ο ελληνισμός άνευ έλέγων και ήμείς άνευ άηδίας.

Τι συχαίμενοι πού εινε πολλαίς μερικώς Έλληνες! !

Πολλούς μέχρι τούδε είδεν έχθρούς, πολλούς πολιορκητάς και πολλούς πυρπολητάς η Δκρόπολις, από των υπό τήν Ωρείθειαν Αμαζόνων μέχρι των υπό τόν Κιουταχφ Τούρκων ηδη όμως, άφου και των τειχών της και των επάλξεων η καθαίρεσις διετάχθη, ηδη άφου πασα πολεμική της όψις καταστρέφεται, ήλπισεν ότι θα ήσυχασθ και θα μείνη μόνον η καλλιτεχνικώτατη κορυφή τής ύψηλούς . . . πλην ήκατήθη, διότι εις άγνωστος—ίσως έκδικούμενος και αυτός πρόσωπον τι—άπειραθθ να πυρπολήσθ δια πετρελαίου τας ξυλίνας πύλας της . . . Την πρωίαν όσοι είδον τφ κλασικόν μεγαλείον της και παρά τούς πόδας της τά άπόζοντα κουρέλια, δι' ών ο τελευταίος πυρπολητής κατέκαυσε τρεις σανίδας των πυλών της, εκάγχασαν εις βάρος του γελοίου έχθρου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Η προς άνέγερσιν Αγγλικής έν Αθήναις αρχαιολογικής Σχολής έπιτροπή καταβάλλει πασαν προσπάθειαν προς άποπεράτωσιν του κοινωφελούς τούτου έργου. Έχει δε εισπραξει μέχρι τούδε 4000 λιρών στερλινών, συμπεριλαμβανομένων έν αυτοίς και τής εκ 500 λιρών προσφοράς του φιλέλληνοσ μαρκησιού Bute και τής εκ 100 λιρών του λέρδου Δέβυ. Δια του ποσού δε τούτου μη δυναμένη να πραγματοποιή τούς πόθους της άρκείται επί του παρόντος εις την περιτειχίσιν του παραχωρηθέντος υπό τής Μονής Πετρακή γη-

πέδου και εις τόν καταρτισμόν του προς οικολογίαν σχεδίου, εξακολουθεί δε συγγρόνων έπισκαλουμένη την συνδρομήν των φιλαρχών δια του ταμίου αύτης Walter Leaf και παντί σθένει εργαζομένη έπως όχι μόνον κατορθώσθ να κτίσθ οικολογία εύπρεπής και άντάξιον του Αγγλικού ονόματος, αλλά και δια βιβλιοθήκης πλουτίσθ αύτό.

Υπό του κ. Σγλίεμαν εκδίδεται λίαν προσεχώς νέον βιβλίον επιγραφόμενον Τφ προϊστορικόν ανάκτορον του βασιλέως τής Τίρυνθος. Έν αυτφ γίνεται λεπτομερής περιγραφή πάσης τής έν Τίρυνθι άνασκαφής και ιδίας των τοιχογραφιών και καλλιτεχνημάτων αλίνας άνεκαλύφθησαν εκεί. Γέμει δε χρωματολιθογραφιών, ξυλογραφιών και εικώνων.

Η Κυρία Γλάδστωνος, σύζυγος του πρωθυπουργού τής Αγγλίας, συνέγραψε μικρόν πόνημον περί του τρόπου του καθαρίζειν τόν άέρα έντός του δωματίου του ύπνου και του δωματίου των παιδιών. Τφ βιβλίον τούτο διανεμηθέν κατά χιλιάδας εινε πλήρες λαμπρών συμβουλών. Η Κ. Γλάδστωνος κατηγορεί την σημερινήν τάσιν του να κοιμώνται άργά τά παιδιά, ως και τας μικράς του περιπάτου άμάζας.

Τφ ημερολόγιον του Ρωμηού, όπερ άληθθ κατήγαγε θρίαμβον, τιμώνμενον, έλευθερον ταχυδρομικών τελών, έν μόν ταίς επαρχίαις λ. 60 έν δε τή άλλωδαπή δρ. 1, εύχαριστως παρέχόμεν τοις κ. κ. συνδρομηταίς, ολίτινες ήθελον τφ ζητήσαι, άποστέλλοντες τφ αντίτιμον δια γραμματοσήμων.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΟΝ ΕΞ ΑΝΕΚΑΟΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ
εκ των
ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΘΡΑΣΩΝΙΑΟΥ
υπό
ΜΙΣΟΓΟΗΤΟΣ ΚΥΝΟΚΟΠΙΑΟΥ.

Έν τή Πραγματεία ταύτη τή επιγραφόμενη Φιλολογικών Παραδόξων Συναγωγή εξελέγχονταί πάμπολλα του Βερναρδάκη πλημμελήματα κατελεγεμμένα εκ τε των άλλων αυτού βιβλίων και εκ του Έγχειριδίου τής Γενικής Ιστορίας. Επιθυμούντες δε μικρόν να παράσωμεν δείγμα τής συνέσεως και μαθήσεως του άλλοτε την ιστορίαν έν τφ Πανεπιστημίφ διδάσκοντος μεγαλοφυούς άνδρος, καταχωρίζομεν έν τή «Έβδομάδι» ολίγα εκ των παντοίων σφαλαμάτων των άπαντώντων έν τφ ρηθέντι Έγχειριδίφ μετά μεγάλης συντομίας αυτά έλέγχοντες.

Σελ. 45 «Πλήν των άγρίων θηρίων, λεόντων, τίγρων, ρινοκεράτων, πανθήρων κλπ. η χώρα έτρεφε και πλείστα άλλα είδη ζώων ήμερών, ψιττακούς και πίθηκας, καμήλους και ίππους, **ονάγρους**, βουβάλους, αίγας, κτέ.»

Και οι άρτιμαθείς των παιδων βλέποντες η ακούοντες την λέξιν *οναγροι* πα-

ραχρήμα νοούσιν ότι ζώα άγρια ύπ' αύτης δηλούνται! διότι εύγνωστον αύτους άποβαίνει ότι τφ σύνθετον όνομα *οναγροι* ισσοδυναμεί τφ *δνοι άγριοι*. Ο Βερναρδάκης δ' όμως παραδοξολόγος δν ουδαμώς άκνησε να καταλέξθ τούς *ονάγρους* έν τοις ήμέροις ζφους. Όμοια τφ *οναγρος*, εξ ου παρήχθη μεν τφ *ονάγριος*, συνετέθη δε τφ *οναγροβότος*, εινε τφ *οναγρος* και *αγαγρος* και *βόαγρος* και *ίππαγρος*. Έλέχθη δε και *γρυπόναγρος* υπό Κωνσταντίου του Πορφυρογενήτου.

Σελ. 73 «η πορφύρα, ην έγκεκρυμμένην έντός τής όρνιθούμον κογχύλης ήλίευσεν.»

Νυν άνωτον μαθητόμενον ότι ύπήρχόν ποτε θαυμάσιοι άνθρωποι γινώσκοντες δαιμονίαν τινά τέχνην, δι' ης ήλίευσον ούχι τήν *κογχύλην* αλλά τήν έν αυτφ περιεχομένην η έγκεκρυμμένην *πορφύραν*.

Σελ. 123 «ώρισαν (οι Αιγύπτιοι) τόν χρόνον των διαφόρων ώρών του ένιαυτού, δν διήρσαν εις 12 μήνας και 365 ήμέρας, εξοικονομήσαντες και την κατά έν τέταρτον σχεδόν τής ήμέρας διαφοράν εκάστου έτους, δια τής προσθήκης ενός έμβολίου έτους.»

Δια τής προσθήκης *μειάς ήμέρας* έμβαλλομένης παντι τέταρτφ έτει ήτο δυνατόν να *εξοικονομηθθ* η κατά έν τέταρτον σχεδόν τής ήμέρας διαφορά εκάστου έτους, ούχι δε δια τής προσθήκης ενός έμβολίου έτους ήτοι *τριακοσίων εξήκοντα πέντε ήμερών*, ως γελοιώτατα γράφει ο χαριέστατος Βερναρδάκης.

Σελ. 158 «οι Φωκαείς άποικίσαντες την **Ηλείαν** τής κάτω Ιταλίας.»

Έκ τής Πελοποννήσου άνασπασθεία υπό του χρυσού Βερναρδάκη η Ηλεία μετηνήθη εις την κάτω Ιταλίαν. Τφ όνομα *Ηλεία* λατινιστι έκφερόμενον γράφεται *Elea*. Όμοιον δ' αυτφ κατά την γραφήν αλλά διάφορον κατά την προφοράν εινε τφ δηλούν τον πόλιν την ελληνιστι καλουμένην *Ελέαν*. Τούτο δ' έκειτο έν τφ Γερμανικφ βιβλίφ, δ' είχεπερ όφθαλμών ο Βερναρδάκης συντάττων την έαυτού Ιστορίαν, κακή δ' αυτού μεταφρασεις έγνηνησε την μεγίστην παραδοξολογίαν «οι Φωκαείς άποικίσαντες την **Ηλείαν** τής κάτω Ιταλίας». Άλλά τίς μη παντελώς την διάνοιαν διεσφαρμένος δύναται να ληρήσθ τηλικούτον ήθρον;

Σελ. 185 «η Καλυδών παρα τόν Εϋνον ποταμόν, όπου ήσαν οι Καλυδόνιοι κάπροι, ούς θηρεύων **άπόλετο** ο Μελέαγρος.»

Σφάλλεται μεν ο Βερναρδάκης λέγων πληθυντικώς *Καλυδόνιοι κάπροι*, ψεύδεται δ' ιστορών ότι **άπόλετο** ο Μελέαγρος έν τή θήρα ταύτη. Τίς άγνοεί ότι ο Μελέαγρος μετ' άλλων άριστών θηρευόντων τον Καλυδόνιον κάπρον η συν η έν απέκτεινεν ήτοι **άπόλεσεν** αυτόν; Ίλ. Ι, 543 «τόν δ' υίός Οίνης απέκτεινεν Μελέαγρος πολλέων εκ πολίων θηρήτορας άνδρας άγείρας και κύνας.»

Σελ. 187 «μεταβαίνει τις — εις την Πελοπόννησον — ήτις δια τφ άπανταχθέν περικλυστον υπό τής θαλάσσης και πολυκόλπον και πολυλίμενον εκκαλείτο νήσος του Πέλοπος.»

Τρία παράδοξα διδάσκει ὁ Βερναρδάκης ἐν τῇ βραχείᾳ ταύτῃ ῥήσει, ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἦτοι **Πέλοπος νῆσος** ἐκαλεῖτο **νῆσος τοῦ Πέλοπος** καὶ ὅτι ὠνομάζετο οὕτως οὐ μόνον διὰ τὸ ἀπανταχόθεν **περίκλυστον** ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ **πολυκόλπον** καὶ **πολυλέμενον** καὶ ὅτι ἡ Πελοπόννησος εἶνε **ἀπανταχόθεν** **περίκλυστος** καὶ οὐχὶ **πανταχόθεν σχεδὸν** **περίκλυστος**.

Σελ. 194 «Ἐπὶ δὲ τοῦ Εὐρύπου συνέειχτο συνήθως ἡ **Ἀττικὴ** πρὸς τὴν **Εὐβοίαν** διὰ γεφύρας».

Οἱ μὴ ἐσχάτως ἀμαθεῖς τῆς γεωγραφίας ὄντες γινώσκουσιν ὅτι ἡ **Βοιωτία** συνήπτετο τῇ **Εὐβοίᾳ** διὰ γεφύρας, οὐχὶ δ' ἡ **Ἀττικὴ**.

Σελ. 203 «Ὁ Παλιᾶς, θεῖος καὶ κηδεμὼν τοῦ ἐν Ἰωλκῷ τῆς Θεσσαλίας Ἰάσωνος, ἀπαιτούμενος παρ' αὐτοῦ ἡλικιωθέντος τὴν πατρικὴν βασιλείαν, ἐπέβαλεν αὐτῷ ὡς ὄρον τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς νὰ μετακομίσῃ ἐκ Κολχίδος τὸ **χρυσὸν δέρασ**, ἐφ' οὗ εἶχον διασωθῆ ἐκ Θεσσαλίας ὁ βασιλόπαις Φρίξος καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἑλλη. Καὶ ἡ μὲν Ἑλλη ἐκπεσοῦσα ἀπὸ τοῦ **χρυσοῦ δέρατος** ἐπνίγη κτέ.»

Κατὰ τὸν Βερναρδάκην ὁ Φρίξος καὶ ἡ Ἑλλη ἔφυγον ἐπὶ χρυσοῦ δέρατος· ἀλλὰ τίς καὶ ἀκρῶ δακτύλῳ γραμμάτων γεγραμμένος ἀγνοεῖ ὅτι ἐπὶ **χρυσομάλλου κριοῦ** ἔφυγον, οὐχὶ δ' ἐπὶ **χρυσοῦ δέρατος**;

Σελ. 208 «Ὁ Ὀκεανὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ **Θέτις**».

Ἡ γυνὴ τοῦ Ὀκεανοῦ ὀνομάζετο **Τηθύς** (λατιν. *Tethys*), οὐχὶ **Θέτις** (λατιν. *Thetis*). Καὶ τοῖς παιδαρίοις γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι **Θέτις** ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ τοῦ Πηλέως καὶ μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως.

Σελ. 219 «ναυπηγήσας (ὁ Ὄξυλος) πλοῖα ἐν Ναυπάκτῳ, διεβίβασεν αὐτοὺς ἐκ **Ῥίου** εἰς **Αἴγιον** διαπλεύσας τὸν ἐκεῖ μεσολαβούντα στενότατον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου πορθμόν». Πρβ. σελ. 180 «τὸ Ῥίον, ἡ ἐξωτάτη ἀκρὰ τῆς Ἀχαΐας».

Δεινῶς τερατολογεῖ ὁ Βερναρδάκης λέγων ὅτι **ναυπηγήσας** ὁ Ὄξυλος πλοῖα ἐν Ναυπάκτῳ (πόλις τῆς καλουμένης νῦν στερεᾶς Ἑλλάδος) διεβίβασε τοὺς Ἡρακλείδας ἐκ τοῦ **Ῥίου** (ἀκρωτηρίου τῆς Πελοποννήσου) εἰς τὸ **Αἴγιον** (πόλιν τῆς Πελοποννήσου) διαπλεύσας τὸν ἐκεῖ (μεταξὺ Ῥίου καὶ Αἴγιου) μεσολαβούντα στενότατον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου πορθμόν.

Σελ. 276 «χυδατὸς τις καὶ βάνασος **ἀλλαντοπώλης**, ὁ Κλέων, ἀνὴρ εἰς ἀκρον φώνασκος (γρ. *φωνασκός*) καὶ κωχηματίας».

Ὁ Κλέων δὲν ἦτο **ἀλλαντοπώλης**, ἀλλὰ **βυρσοδέψης** ἢ **βυρσοπώλης** ἀποκαλεῖ δ' ὁ Ἀριστοφάνης αὐτὸν καὶ **βυρσοπαραπλαγῶνα** καὶ **βυρσοίτην**. Ἐν τῷ κώδικι τοῦ Ἡσυχίου κεῖται «**Βυρσοκάπιον**: τὸν Κλέωνα», ὅπερ πολλαχῶς μετετυπώθη. Ὁ Δοβραῖος μετέγραψε **βυρσοκάπηλον**.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερντίου καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἑπτὰ τέκνων αὐτῶν, Σαρβήλου, Σεσᾶ, Ἰέρακος, Θεοδοῦλου, Φωτίου, Βήλης καὶ Εὐνίκης.

Τῆς ὁμοπίστου ταύτης μαρτυρικῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας ἦτε πατρὶς καὶ χρόνος ἐστὶν ἀγνωστός, τοῦτο μόνον γινώσκομεν ὅτι καθ' ἣν ὄραν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἐν κρυπτῷ ἐτίθουν τὰ τῆς αὐτῶν λατρείας ἀφῆνης συλληφθέντες, ἀπήχθησαν πρὸ τοῦ ἡγεμόνου μετὰ πολλὰς δὲ καὶ φρικτάς βασάνους ἀπακρωαλισθησαν πάντες.

ΙΣΤΟΡΙΑ 28 Ὀκτωβρίου 1826. Ὁ Καραϊσκάκης μάχεται ἐν Δοβραίνῃ.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης σὺλλογος καὶ Μοδῶσαι ἀπεφίσησαν ὅπως τὴν 8 Νοεμβρίου ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τῆς δλοκαυτώσεως τοῦ Ἀρκαδίου... Τὸ ἀκούετε, ὀδόδοιοι λαοί; !... Τὸ ἐν Σέρραϊς τῆς Μακεδονίας γυμνάσιον ἀνεγνωρίσθη ὡς ἰσότημον πρὸς τὸ ἡμέτερον.— Συνέστη νέα ἀεροπλοικτὴ γραμμὴ μεταξὺ Σέρρου, Νάξου καὶ Θήρας κατ' ὀκταήμερον.— Διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὀπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἡ ὑποβολὴ πινάκων τῶν ἐθνικῶν ἀκινήτων κτημάτων.— Ἡ χολέρα ἀεζάνει ἐν Νάντη.— Ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλληὴν καλλιτέχνης κ. Σουδιάς ἐδωρήσατο τῷ δήμῳ Ἀθηναίων καλλίστην εἰκόνα τοῦ Γαμβέττα.— Ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι ἡ χολέρα ἐξέλιπεν ἐκ Μασσαλίας, ἐν δὲ Νεαπόλει ἐξησθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἔπαυσε καὶ ἡ δημοσίευσος τοῦ ὑγειονομικοῦ δελτίου.— Καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς ἐψηφισατο 1,000 δραχμὰς διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ ἑτέρας 1000 διὰ τὸν τοῦ Μισοῦλη.— ἤρξατο τῶν παραδόσεών του ὁ διακερτῆς ὀφηγητῆς τῆς ἱστολογίας κ. Δ. Χασιώτης.— Συνεπέφ συγχωνωνώσεως Ἰταλικῶν τινος ἱστοφόρου ἐκ Τουολίδι τὸ Μεσολόγγιον ἐπέθη ὑπὸ καθ' αρσιν.— Ὁ ἐν Νικολαίῳ τῆς Ρωσίας ἔγκριτος ὀμογενὴς κ. Μαθὰς μέρος τῆς περιουσίας του ἐδωρήσατο ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς ἐν Κορθίῳ τῆς Ἀνδρου δημοτικῆς αὐτοῦ σχολῆς.— Καὶ ἑτέρα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα ἀνεορίσθησαν ἐν Ἐπιδαύρῳ.— Ἀπεβίωσαν ἐν Παρισίοις ὁ διάσμος ἱατρὸς Φωβέλ.— Ἀπεβίωσαν ὁ γενναῖος Μακεδὼν ἱερολογίτης Χαρμόλοζης Ζηνοβῖος ὀποστράτηγος τοῦ ποροβολικοῦ, ὁ εὐπαίδευτος καὶ πλῆρης περιπετειῶν κῆρς ναυτικὸς κ. Ἰωάννης Θυράκης πλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ ἡ Ἑλὴν Ἀνδρούτσου ἐγγονὴ τοῦ Φαρριανοῦ ναοάρχου Ἀνδρούτζου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ἐτυχε ποτε νὰ προσκαλισητε εἰς ἐορτὴν ἡ γάμον οἰκογενειάρχην τινά, καὶ εἶτα νὰ χάσητε τὸν λογαριασμόν σας ἀριθμοῦντες μετ' ἐκπλήξεως τὴν ἀκολουθίαν τοῦ προσκεκλημένου σας, τὴν πενθερὰν καὶ τὴν ἀνεψιὰν, τὸν θεῖον καὶ τοὺς ἐξαδέλφους, τὸν κουμπάρου καὶ τὸν βαπτιστικόν του καὶ τινὰ ἄλλους ἐκ τύχης ἐδρεθέντας οἰκად καθ' ἣν στιγμήν ἡτοιμάζοντο νὰ ἐλθῶσιν; Ἐγὼ τὸ ἔπαθα αὐτό, καὶ ἀγνοῶ διατί ἐνεθυμήθην τὴν ἀξιωμαθῆναι ἐκείνην σκηνὴν τῆς καταμετρήσεως, ὅτε εἶδον ἀνωτέρω τὸν ἀγιωμαρτύρα οἰκογενειάρχην Τερντίου καταλαμβάνοντα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις τὸ ἡμερολόγιον.

Καὶ ὅταν βλέπω ὅπως σήμερον πολλοὺς ἀγίους, ὅμοι ἐορτάζοντας, ἀμαρτάνω ἑαυτῶν, ἀλλὰ μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ἡ εὐσεβὴς σκέψις: τίς οἶδε πόσοι τῶν ἀγίων τούτων εἰσεχώρησαν εἰς τὸν παράδεισον λάθρα ἦτοι στερούμενοι τῶν νομίμων προσόντων. Ἐγὼ δὲ καὶ ὡς παράδειγμα ἕνα ἀρχαῖον ἐπίσκοπον, ὅστις οὐ μόνον ἔζησεν ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τὸ ὄνομα ἐνὸς ἀγίου ὅπως ἐγγράφη τὸ ἴδιόν του, ἀλλὰ καὶ ἴδιαν εἰκόνα διέταξε νὰ ζωγραφίσῃσιν ἐν τῷ ναῷ καὶ τὸ τροπάριόν του αὐτοῦ; ὁ ἴδιος συνέθεσεν! Ἀλλὰ... ἐνηνοθεῖς ἀπεδιώχθη ἀπῆκετος!

«Ὅλα τὰ πράγματα, παιδί μου, σηκώνουν νερό ἔς αὐτὸν τὸν κόσμον» μοι ἔλεγε ποτὲ γέρον πολυέπειρος, ἐνωσὼν τὴν ἐπὶ παντὸς πράγματος ἐνεργουμένην κίβδηλαίαν καὶ εἶχε δίκαιον! Παρ' ἡμῖν μάλιστα κατὶ περισσώτερον. Καὶ αὐτὸ τὸ νερό, σηκώνει νερό. Ἀλλ' ἂν ὁ ἐπίσκοπος ἐνηνοθη καὶ δὲν τὸν ἀφήκων ν' ἀγίαση, ἂν αἱ κίβδηλοι ἀρχαιοτήτες ἐξελέγγωνται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ἂν τὰ διπλώματα τῆς Jersey δι' ὅλας τὰς ἐπιστήμας, παραχωροῦνται ἀντὶ 50 λιρῶν στερλινῶν ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὑπάρχουσιν ὁμοῦ καὶ μερικὰ παράδοξα τὰ ὅποια, ἐγὼ τοῦλάχιστον, δὲν δύνανται νὰ ἐνωσῶν. Ἰδοὺ ἐν. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεγίνωσκον ἐν τινὶ ἐφημερίδῃ ὅτι ἀπεβίωσαν ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν διακεκριμένος ἀγωνιστής, λαβὼν σπουδαῖον μέρος κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν, καὶ ἀριστεύσας ἐν πολλαῖς ὀνομαστῇ ἀναφερομέναις μάχαις. Βεβαίως τὸν θάνατον τοῦ ἀγωνιστοῦ οἱ πάντες ἐθρήνησαν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ἐδῶ ἠμάρτησα, διότι πιστεύω, ἀλλὰ καὶ ἐρρωσῶν συνάμα, ἀνεκάλυψα ὅτι ὁ ἀποθάνων, διὰ νὰ εἶνε 65 ἐτῶν θὰ ἐγεννηθῆ βεβαίως κατὰ τὸ 1819 καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ μετέβαινε εἰς τὰς μάχας... ἐν τῇ ἀγκάλῃ τῆς παραμάνας του! Ἴλοισόν; Ἐπειδὴ ὀλίγοιςτο: ἔμειναν ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν πρέπει νὰ κάμνωμεν καὶ ἄλλους; Πρὸς Θεοῦ μὴ νοθεύετε διὰ παρεισάκτων τὰς δάφνας τοῦ παρελθόντος, τὴν τιμὴν τοῦ ἐνεστώτος, τὴν δόξαν τοῦ μέλλοντος.

Πρόκειται περὶ μιᾶς κυρίας ἧς κατέπει πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μίαν βελόνην. Ἡ φίλη τῆς θέλουσα νὰ τὴν παρηγορήσῃ, τῇ εἶπε:

— Δὲν εἶνε τίποτε καὶ ἐγὼ μίαν φορὰν κατέπιον ἐν κομβίον.

— Ὅτε δὲ προσκληθεῖς ἦλθε καὶ ὁ ἱατρὸς,

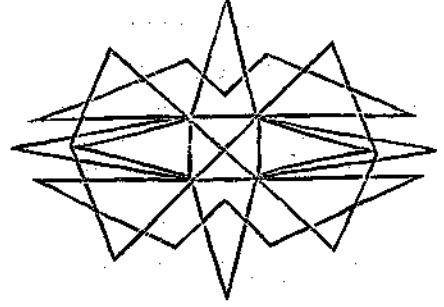
— Μὴν ἀνησυχεῖτε, κυρία μου, λέγει, εὐτυχῶς ἡ ἐπιστήμη ἔχει πρόχειρα μέσα πρὸς τῆξιν τοῦ σιδήρου! Ἀγοράσατε ὀλίγην aqua-forte καὶ πάρτε καθὲ ὄρου ἀπὸ μίαν κουταλιάν!

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἐχεις δύο σὰν ἐμένα καὶ πολὺ σ' ἐδρεγέτω, τρεῖα γράμματ' ἂν μοῦ βγάλης καὶ τὸν τόνον κα- (τεβάσης), τὸτ' ἀμέσως καὶ τὸ γένος καὶ τὴν φύσιν παρητύτ' τότε κάτασπος θάγινω καὶ θὰ τρέμηνά με πιάση.

Μονοκονδυλεῖ

ΛΥΣΕΙΣ

Αἶνιγμα. Ἀδάμαστος, (Ἀμάμ, ἀδάμας, ἀστός, μαστός).

Ἐρωτήσεις. «Εἰς τὸ δέιον» φράσις τοῦ Περιπέλους διὰ τὰ μὴ δικαιολογούμενα 10 τάλαντα, δι' ὧν ἐδωροδοκίηθῃ ὁ Σπαρτιάτης Κλεανδρίδης, σύμβουλος τοῦ βασιλέως τῶν Λακεδαιμονίων Πλειστοδανκτος, ὅπως ἀπαγάγῃ ἐκ τῆς Ἀττικῆς τοὺς Πελοποννησίους.

— Κατὰ τὴν παράδοσιν τὰ τέσσαρα ζι (Ξ, Ξ, Ξ, Ξ) ἦσαν γεγραμμένα ἐπὶ τοῦ σπερθῆρου τῆς μονῆς Βεντέλης καὶ ἐσημαίνον «Ξίνος, ξένον ξένιζε, ξένος γὰρ ὑπάρχεις».

— Τὴν 20 Νοεμβρίου 1783 ἀνήλθε πρῶτος δι' ἀεροστάτου ὁ Pilâtre de Rosier μετὰ τοῦ Marquis d Arlandé.